

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 11. S. Hilarionis peregrinatio, & obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

Inter hæc Imperator Valentinianus in Gallis in gravem morbum incidit, multique timebant, ne ob Successionem se-
ditiones orirentur, hæc mala ut præverteret Valentinianus, quamprimum salutem recepit, filium Gratianum octennem Augustum pronuntiavit. Id actum est Ambiani nono Calendas Sept. seu 24. Aug. hujus anni 367. Valentinianus hunc filium Gratianum susceperat ex Severa, quam deinde repudiavit, ut Justinam duceret, Magnentii Tyranni viduam, eximia pulchritudinis mulierem, quæ ei filium, de Patris nomine Valentinianum dictum, tresque filias peperit.

§. XI.

S. Hilarionis peregrinatio & obitus.

Circa hæc ferme tempora S. Hilarion obiit in Insula Cypro, postquam in diversis Regionibus latere frustra cupisset. Annum unum in deserto Oasi exegerat, dum ei Discipulorum suorum unus, nomine Adrianus, nuntiavit, defunctum esse Julianum, jamque Imperatorem Christianum regnare, ergo ad Monasterium suum in Palæstinam rediret. Vir Sanctus, rejecto hoc consilio, Camelum conduxit, & Paretonium venit, ubi cum uno Discipulo, cui nomen Zanan, navigium conscendit, in Siciliam trajecturus. Medio in mari gubernatoris filium Dæmon

Sæculum IV.
A. C. 367.

Am. XXII.

or. 6. Zof.

l. 4. p. 742.

Socr. IV. c.

II. Idac. fast.

Cang. famil.

Byf.

Zof. IV. p.

767.

Socr. IV.

c. 31.

Sæculum IV. mon insedit, cœpitque puer clamare.

A. C. 367. *Hilarion, famule Dei! quare quietem nostram turbas, etiam in mari? saltem tantum temporis concede, dum terram attigam!* respondit Hilarion: *si Deus tibi permittit, mane! si te expellit, quid nomen meum inclamas hominis peccatoris, & mendici?* Ita vero loquebatur, ut Sanctitatis suæ opinionem nautis, & mercatoribus auferret, & ubi portum attigissent, non manifestarent. Paulo post liberatus est puer; at S. Hilarion voluit, ut ejus Parens, omnesque alii promissio se obligarent, nomen suum nemini hominum revelaturos. Ubi Pachinum in Sicilia appulerunt, Gubernatori loco naturali pro se & socio obtulit librum Evangeliorum, quem, junior cum esset, sua manu descripserat, quem Gubernator, videns præter hunc librum, & vestem utrumque nihil habere, accipere recusavit.

c. 30.

S. Hilarion timens, ne a mercatoribus, ex Oriente advenientibus, prodere-
tur, viginti milliaribus in continentem
processit, substititque in loco quodam des-
erto, ubi quotidiano labore comporta-
torum lignorum fascem colligabat, tum
Discipuli sui humeris imponebat, ut in
proxima villa venderet, & pauxillum pa-
nis emeret pro se, iisque, quos fortuna
illuc temere detulisset. Interim quidam
Energumenus Romæ in Ecclesia S. Petri
excla-

exclamavit: *ante dies aliquot Hilarion, Sæculum IV.*
Jesu Christi servus, in Siciliam delatus A. C. 367.
est, creditque se ibi securissime latere, sed
vado, ut ubi sit, omnibus manifestum fiat;
 & quod dixit, fecit, nam cum suis man-
 cipiis navi se imposuit, Pachinum appu-
 lit, ante casam viri Sancti prostratus ja-
 cuit, statimque eum Dæmon deseruit.
 Ab illo tempore innumerabilis multitu-
 do hominum, quos vel pietas, vel spes
 recuperandæ sanitatis adducebat, ad S.
 Senem confluebat; inter alios ex Prima-
 tibus quisquam, cum ab hydropisi fuis-
 set sanatus, pretiosa munera obtulit, cui
 vir Sanctus illud ex Evangelio respondit: *Matth. 10. 8.*
gratis accepistis, gratis date!

In alia orbis parte Hefichius, fidelis
 S. Hilarionis Discipulus, ubique Magi-
 strum perquirebat, nullus dubitans, ubi-
 cunque esset, diu latere non posse; tan-
 dem cum esset Methone oppido, quod
 hodie Modon dicitur, in extrema parte *c. 32.*
 Peloponesi posito, quidam Judæus, qui
 vetustas, & laceras vestes vendendo qua-
 stum faciebat, ait ad eum, novum Chri-
 stianorum Prophetam in Sicilia apparu-
 isse, qui tot patraret miracula, ut anti-
 quis Sanctis æqualis censeretur. Hoc
 audito, Hefichius navi se committit, fe-
 liciter in portum Pachinum invehitur,
 dumque in primo pago agrestes interro-
 gat, miratur, omnibus Hilarionis nomen
 esse

Hist. Eccles. Tom. IV.

Q

esse

Sæculum IV. esse notissimum, hoc vero præter cæterum
 A. C. 367. ras virtutes dilaudari maxime, quod, cum

S. Hilarion.

¶ 33.

Brevi tempore deinde Hefichius ex Zonan intellexit, S. Senem apud se statuisse, in aliquam Barbarorum Regionem migrare, quibuscum ne linguæ quidem communicatio ei esset; hinc volentem deduxit Epidaurum in Dalmatia, sed & ibi brevi tempore ob miraculorum inf-

Am. XXVI. in fine.

Hier. Chron. ann. 365.

Idac. fast. an. 365.

Chron. Paschal. an. eod. p. 301.

Am. XXVI. in fine. lam regionem a serpente immanis magnitudinis purgavit, qui non armenta modo, sed & custodes depascebat. In illo metuendo terræ motu, qui duodecimo Calendas Augusti, seu vigesima prima Julii, Valentiniano, & Valente primo Consulibus anno 365. contigit, cum mare, littora supergressum, toti urbi Epidaurorum ruinam minaretur, incolæ turmatim accurrentes Hilarionem ad oram maris secum pertraxerunt; ipse, ter cruce in sabulo formata, manus contra mare extendit, quod illico stetit, fluctusque ad montium similitudinem extollens, in se ipsum refusum est.

¶ 34.

S. Hilarion ut prodigiöse factorum famam, & gloriam vitaret, noctu in scapha auffugit, inde admissus in navem, Insulam Cyprum petebat; navigantibus duobus

pirata-

piratarum navigia occurrerunt, quibus Sæculum IV.
A. C. 367. procul inspectis, singuli, qui cum Hilarione vehebantur, consternati, ad eum decurrentes, idem omnes nuntiabant; ipse, piraticas a longe prospiciens, subrisit, aitque ad suos: *modicæ fidei homines! quid timetis? an forte isti exercitum Pharaonis numero superant?* Tum, piratis ad lapidis jactum appropinquantibus, in prora progrediens, manu contra eos extensa, ait: *satis vobis sit usque huc venisse!* statim piratarum naves, nihil ultra proficiente remigum conatu, in cursum contrarium versa, celerius, quam advecta fuerant, ad littora repulsa sunt.

In Cyprum Insulam expositus S. Hilarion in locum, duobus milliariis a Paphos distans, se recepit; vix autem tribus septimanis ibi moratus fuerat, jamque omnes in tota Insula, a Dæmonibus obsessi, clamabant, Hilarionem Jesu Christi Servum advenisse, ad hunc sibi esse confugiendum; plures dicebant, se hunc virum optime novisse, sed nescire, ubi sit. Per unius mensis spatium ferme ducenti energumeni ad locum, ubi habitabat, convenere utriusque sexus; ipse, ut vindictam servo Dei dignam de Dæmonibus, ubique locorum sibi molestis, fumeret, tanto ad Deum fervore oravit, ut una septimana omnes has animas infernali hospite liberaverit. Q 2 Annis

c. 35.

Vita S. Hilarionis.

Sæculum IV. Annis duobus in Cypro perman-
 A. C. 367. semper fugæ intentus, tandem ex Heli-
 chii consilio Insulam non reliquit, Ge-
 c. 36. duodecim milliaribus a mari recessit in
 asperos montes; non adeo horrida tamen
 erat loci facies, non aquæ, nec arborum
 fructus ferentium copia defuit, de quibus
 c. 37. autem gustavit nunquam. Ibi quoque
 plura edidit miracula, hinc accola
 diligentissime omnes exitus custodiebant,
 ne ipsis invitis vir tantus aufugeret. De-
 mum sciens S. Hilarion obitus sui diem in-
 stare, brevissimam epistolam sua manu
 c. 38. Hefichium, tunc forte absentem, dedi-
 quem scripsit universarum divitiarum
 suarum hæredem, nempe huic reliquit
 Evangelium suum, & vestes; tunicam
 unam hispidam, cucullum, & curtum
 pallium. Tale Hilarionis testamentum
 fuit. Cum vivus adhuc mortem suam
 prædixisset, multi pietatis causa ad eum
 venerant, quos inter erat Constantia mu-
 lier, cujus generum, & filiam a morbo libe-
 raverat, ab his omnibus vir Sanctus impe-
 travit, ut jurarent, se ne uno quidem mo-
 mento corpus suum post obitum servatu-
 ros, sed, ut erat vestitum, in horto, quem
 habitabat, terræ mandaturos. Cum jam
 expiraturus esset, apertis oculis dicere
 audiebatur: *egredere anima mea! egre-
 dere, quid times? prope septuaginta annis
 Jesu Christo serviisti, & mori times!*
 Statim

Statim deinde, ut petierat, sepultus est. Sæculum IV.
 Hesichius, qui tunc in Palæstina moraba- A. C. 367.
 tur, accepto mortis ejus nuntio in Cy-
 prum rediit, & simulans se in eodem hor-
 to sedem fixurum, gravi vitæ suæ peri-
 culo post menses decem corpus ejus ab-
 stulit. Constantia ad S. Hilarionis sepul-
 chrum vigilare consueverat, tanquam vi-
 venti colloqui, & intercessionem ejus
 apud Deum exoptare, dum autem viri
 S. corpus furtim ablatum intellexit, ipso
 temporis momento concidens, animam
 emisit. Hesichius S. Hilarionis corpus
 Majumam detulit, & frequenti Monacho-
 rum, populique concursu in antiquo ejus
 Monasterio sepelivit, vestis non magis
 quam olim detrita videbatur, corpus, ac
 si viveret, integrum, & amœnissimum
 odorem spirans; semper tamen Cyprii
 apud se viri Sancti manes commorari cre-
 debant, (*) & quamvis magna miracula
 in Palæstina, ubi Reliquiæ ejus coleban-
 tur, quotidie ederentur, adhuc plura in
 horto ejus fiebant, quem in Insula Cypro
 excoluerat. Obiit annos natus octogin-
 ta, ex quo sequitur, mortuum fuisse cir-

Q 3 ca

(*) Hic quatuor lineas omisit Interpres Pro-
 testans. Si de Reliquiis, de Miraculis, de Cultu
 Sanctorum scribere fastidiebat homo iste, cur la-
 borem in se suscepit Scriptorem Historiæ Catholi-
 cum vertendi? nempe, auri Sacra fames! &c.

Sæculum IV. ca annum 370. cum tempore, quo S. An-
 A. C. 367. tonius e vivis abiit, sexaginta quinque an-
 nos numeraret.

Sup. l. XIII.
§. 37. Pagi.
 372. II.

§. XII.

Concilium Laodicenum.

Ad hæc tempora verosimiliter refertur
 Concilium Laodicenum in Phrygia
 Pacatiana, editis sexaginta canonibus ce-
 leberrimum, qui de diversis Disciplinæ
 materiis, præcipue de ritibus, & vita Cle-
 ricali tractant. Concilium prohibet, ne
 Neo-Baptizati ad Sacerdotium promo-
 veantur; ne Ordinationes fiant in præ-
 sentia Auditorum, nempe illorum, qui in
 Ecclesia ad Catechesin, necdum vero ad
 preces communes admittebantur. Sta-
 tuit ut Electio Episcoporum non sit pene
 populorum, sed a Metropolitanis, & vicinis
 Episcopis post longam fidei, morumque
 eorum probationem eligantur. Verat-
 ne Episcopi in oppidis, & vicis constituantur,
 sed tantum Visitatores, & si jam con-
 stituti ibi fuerint, sine jussu Episcopi Ur-
 bani nec ipsi, nec Presbyteri quidquam
 faciant. Prohibet, ne in Ecclesia consti-
 tuantur mulieres, quæ Seniores, seu Præ-
 sidentes dicebantur. Hæ erant Seniores
 inter Diaconissas, & quæ ordine reliquas
 antecedeant; prohibet hanc distinctio-
 nem Concilium, quia nempe, ut conje-
 ctura est, non nullæ propter honorem ex-
 tolle-

Can. 3.

can. 5.

c. 13.

c. 12.

c. 57.

c. 11.